

Kuva (rajattu): Tuija Andersson.

Kierrätettyjä sirpaleita

Kierrätysmosaiikkia Mosaiikkileidiltä

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 8.1.-2.2.2014

Keväällä 2010 kolme ystävästä Tuija Andersson, Irmeli Lyytinen ja Marita Poranen, jotka olivat yhdessä harrastaneet kaikenlaista käsityötä ja kiertäneet näyttelyitä ja messuja, halusivat nähdä Eija Juutilaisen tekemää mosaiikkia. Yksi näistä kolmesta, Irmeli Lyytinen tunsu Eijan jo aiemmin ja vinkkasi hänestä muille.

Kolmikko tuli, katseli ja ihastui. Siitä päivästä lähtien ystäväkolmikko sai uuden jäsenen, ja yhteinen mosaiikkitaival alkoi. Leideille annettiin myös nimi, Mosaiikkileidit.

Pari, kolme kertaa vuodessa rouvat tapaavat Eija Juutilaisen kotona parin päivän ajan. Päivät ovat aamusta iltaan täynnä suunnittelemista, tekemistä, löytöjen esittelemistä, ajatusten vaihtoa, kuulumisia, hyvää ruokaa, ja joskus mukaan on saatettu ottaa vaikka kirpputorilla käyntiä. Se kun kuuluu tärkeänä osana koko mosaiikin tekemiseen.

Aikaan saannokset näkyvät nyt näissä kahdessa ikkunassa.

Lisätietoja

Eija Juutilainen
puh. 050 327 8864
eija.juutilainen(at)keskisuomalainen.fi

Kuva: Popper / Anu Rinkinen

Naisen elämää

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 3.2. – 2.3.2014

Popperin Anu Rinkinen on jo parikymmentä vuotta piirtänyt ja maalannut veikeitä eläimiä kankaalle. Nyt vuorossa ovat vahvoin värein maalatut naiset.

Vuosi sitten minulta kysyttiin, miksi piirrän ja maalaan vain eläimiä. Kerroin sen olevan helpompaa ja ihmisen hahmottaminen taas vaikeaa ja haastavaa. Aikani kuunneltua omia selityksiäni, tajusin että ne todella ovat vain selityksiä. Vai kuinka moni on nähnyt Popperin mallisia kettuja juoksemassa keväthangilla ja kenellä makoilee Popperin näköinen kissa sohvalla. Nekin ovat minun näkemyksiä hahmoista, samalla tavalla voin haastaa itseni tekemään myös ihmisiä. Niin syntyivät POPPERIN NAISSET.

Popper on yhden naisen toteutunut unelma lähes 20 vuoden takaa. Popperin toimintaa on suunnitella ja valmistaa tekstiilituotteita piirtäen ja maalaten. Tuotteita, joilla on mahdollisimman pitkä elinkaari. Tuotteita, jota voi käyttää monessa paikassa ja monella eri tavalla.

Naivistiset hahmot ja iloiset värit tuovat ihmiselle hymyn suupieliin ja herättävät ajatuksen, ettei kaikki ole niin vakavaa, mutta moni asia tärkeää. Popper toimii läheltä lähelle -ajatuksella, jolloin asiakas tietää keneltä ja mistä tuotteensa saa.

Lisätietoja

Popper design Anu Rinkinen
Tourulan Kuvataiteilijat
Kiväärtehtaan­katu 8A 2 krs.
40100 Jyväskylä
p.0400-914417
www.popper.fi
popperdesign.blogspot.fi
facebook.com/POPPERdesign

Kuva: Susanna Juuti (yksityiskohta)

Mieli ku villa

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 4.3.-30.3. 2014

Susanna Juutin huopänäyttely kertoo villaan ja huopaan villiintymisestä.

Olen syntynyt vuonna 1988 Ruokolahdella. Vuonna 2011 valmistuin tekstiiliartesaaniksi Jyväskylän aikuisopistosta. Opintojen kautta hullaannuin villasta ja villiinnyin huovasta. Tällä hetkellä opiskelen samassa paikassa käsityöntekijän ammattitutkintoa.

Käsitöiden lisäksi kirpputorit ovat intohimoni ja yhdistänkin usein teoksiini sieltä löytyneitä aarteita. Tämän näyttelyn yhtenä teemana on pitsin ja virkkauksen yhdistäminen huopaan. Näyttelytyöt ovat syntyneet henkilökohtaisista lähtökohdista. Inspiraationi saan usein saduista, teksteistä, omista kokemuksista tai teoksiin päätyvistä materiaaleista. Eläimet ja otukset ovat minulle hyvin tyypillinen aihe mutta tällä kertaa näyttelyyn päätyi vain yksi työ, jossa on hahmoja. Nyt en tahtonut antaa millekään kasvoja.

Mieli ku villa -nimen ja koko näyttelyn takana on ajatus ihmisen sisimmästä, johon kätkeytyy käsittämättömiä maailmoja ja tunneskaaloja. Joskus elämä on oranssinkirjavaa hehkua ja hetkessä kaikki muuttuu täysin päinvastaiseksi. Löydämme itsestämme piirteitä, ajatuksia ja voimia, joiden olemassaolosta emme aikaisemmin tiedeet. Luomme omia mielikuvituspaikkojamme ja koemme hetkiä, jotka jäävät vain meille itsellemme. Vaikka jokainen työ kertoo minulle itselleni omaa tarinaa, joku toinen saattaa nähdä samoissa teoksissa oman elämänsä retkiä. Minulle on tärkeää, etteivät työni ole vain huovutettuja sisustuselementtejä. On hienoa, jos ne koskettavat myös muulla tavoin.

Lisätietoa

Susanna Juuti
Jyväskylä

www.villankumous.blogspot.fi

Ihmisiä ja otuksia kevään korvalla

Näyttely Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 1.4.-27.4.2014

Jyväskylän ammattiopiston vapaasti valittavan kuvataiteen ja Sepän lukion kuvataiteiden opinnoissa 2013-2014 syntyneitä töitä.

Yhtä juhlaa ja arjen aarteita

Jyväskylän käsityökoulun Kevätnäyttely

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 29.4.-1.6.2014

Taito Keski-Suomi ry Aivia aloitti käsityön taiteen perusopetuksen keväällä 1990. Taito Aivia järjestää käsityön taiteen perusopetusta Jyväskylässä, Saarijärvellä ja Joutsassa. Käsityön taiteen perusopetusta annetaan lapsille, nuorille ja aikuisille pienryhmissä, jotka kokoontuvat kerran viikossa syyskuusta toukokuuhun. Lukuvuonna 2013-2014 käsityökouluissa opiskeli noin 340 oppilasta. Vuonna 2004 perustettiin Nikkari –ryhmiä, joissa opetus painottuu esinesuunnitteluun ja esineiden valmistukseen.

Käsityön taiteen perusopetuksen suuntautumisvaihtoehdot ovat esinesuunnittelun ja esineiden valmistus, tekstiilin ja vaatetuksen suunnittelu ja valmistus sekä ympäristön suunnittelu ja rakentaminen. Käsityökoulu antaa käsityön taiteen perusopetuksen yleisen ja laajan oppimäärän mukaista opetusta. Monipuolisten materiaalien ja tekniikoiden työstäminen kehittää yksilön kokonaispersoonallisuutta, esteettistä valintakykyä sekä kannustaa luovaan ongelmanratkaisuun käsityön suunnittelu- ja valmistusprosessissa. Opetuksen lähtökohtana on oppilaan omakohtaiset kokemukset, käsillä työskentely, tuotteiden valmistus ja ilmaisu.

Varhaisiän opinnot: työn ja onnistumisen ilo sekä omaan osaamiseen luottaminen ovat tärkeimpiä asioita opinnoissa. Käsityön perusopinnot/perusteet: oman työn suunnittelu ja suunnitelman toteuttaminen valmiiksi tuotteeksi kehittää pitkäjänteisyyttä, henkilökohtaista vastuuta työskentelystä ja luovaa ongelmanratkaisutaitoa. Käsityön syventävät opinnot/työpajaopinnot/valinnaisopinnot: taitojen karttuessa kyky taiteelliseen ilmaisuun ja teknisiin ratkaisuihin kehittyvät käsityön avulla.

Jyväskylän käsityökoulun lukuvuoden 2013-2014 teemoina on ollut Yhtä juhlaa; varastoi valoa ja Arjen aarteet; viritä väriä. Pajoissa monipuoliset materiaalit; metalli, lasi, villa, paju, savi, hopea, paperi, värit jne hakivat muotoaan eri tekniikoiden avulla synnyttäen erilaisia elämyksiä, kokemuksia, tarinoita ja esineitä sekä tuotteita.

Jyväskylän käsityökoulun kevätnäyttely kertoo tekemisen ilosta ja erilaisista elämyksistä käsityössä ja muotoilussa. Näyttelyn tarinoita ja esineitä voit tulla katsomaan, kokemaan ja näkemään Suomen käsityön museon Näytönpaikkaan, Kilpisenkatu 12, Jyväskylässä. Ikkunanäyttely on avoinna 24 tuntia.

Lisätietoja

Maire Valkonen
Jyväskylän käsityökoulu, rehtori
Kiväärיתהאנקאטו 8, G-rappu
40100 Jyväskylä
0504321943

JUHANI JÄRVINEN – MUUNNELMIA | Näytönpaikka 3.-29.6.2014

Muunnelmia

Juhani Järvinen

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 3.-29.6.2014

Olen maaseudulta kotoisin, mutta jostain syystä Italian taiteen selkeä muotorakenne on kiinnostanut minua aina. Materiaalien ja muotojen erilaisuus, joka ilmeni esimerkiksi Andrea Verrochion työpajassa oli minulle tärkeää jo nuoruudessani. Olen koulutukseltani taidemaalari, mutta tekemiseni painopiste on ollut veistotaiteessa. Ehkä maalaritaustastani johtuen erilaiset materiaalien rinnastukset kiinnostavat minua - syynä on varmaan myös pitkä työskentelyni taideteollisuusosalalla. Taiteessa plastinen muoto on minulle tärkeä. Olen muunnellut samoja teemoja, joita olen käsitellyt myös viimeaikoina digitaalisessa grafiikassa.

Käsityömyönteisyys on taiteeni keskeinen lähtökohta. En ole kiinnostunut sisällöstä, mutta koen, että taiteen lähtökohtana on aina henkilökohtaiset kokemukset, se mitä olemme kokeneet. Kuvataiteilija ilmentää kokemuksena visuaalisena esineenä, taideteoksena.

Näyttelyssä on kaksi suurempaa puuveistosta, joiden lähtökohtina on ollut egyptiläiset hautapöydät, mutta jotka tekemisen kautta eteentyivät alkuperäisestä teemasta. Sarjan varhaimmat veistokset ovat olleet esillä galleria Beckerissä vuonna 2012. Teknisesti veistoksissa on rinnastettu karkeahkosti käsitettyä puupintaa lehtikultaan. Näyttelyn toinen osio koostuu italialaisesta loggia-teemasta. Näissä pienissä veistoksissa on materiaaleita luonnon hartsia, pronssia ja patinoitua lehtihopeaa.

Minulle on kunnia pitää näyttely traditiota arvostavassa museossa.

Lisätietoja

Juhani Järvinen

Kuvataiteilija

040 5632307

www.juhanijarvinen.net

Softcore

Niina Katinka Mantsinen

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 4.7.-2.8.2014

Näyttelyssä on esillä Niina Mantsisen tuftattuja ryijyjä, joiden sisältö on saanut inspiraation urbaanista kaupunkikulttuurista ja sen ominaisimmasta taidemuodosta, graffitista.

Näyttelyn teoksissa tekstiilitekniikat yhdistyvät graffitiin ja katutaiteen elementteihin haastaen katsojan tulkitsemaan graffitia sekä ryijyjä uudella tavalla. Teokset ovat tehty yhteistyössä kansainvälisesti tunnetuimman suomalaisen graffititaiteilijan EGSin sekä ranskalaisen TERAn kanssa.

Mantsinen on joensuulainen 28-vuotias tekstiilitaiteilija, jonka teokset rikkovat sekä tekstiilitaiteen että graffitin perinteitä. Hän on toteuttanut myös julkisia seinämaalauksia Rovaniemelle, Joensuuhun ja Jyväskylään. Hänen teoksiaan on muun muassa valtion taidemuseon kokoelmissa.

Mantsisen vuoden 2014 taiteellista työskentelyä tukee Suomen Kulttuurirahasto.

Lisätietoja

Teokset ovat myytävänä ja niitä voi tiedustella suoraan taiteilijalta:

Niina Mantsinen

puh. 050 3630072

niinamantsinen(at)gmail.com

LEENA SIPILÄ - TAHDON... JUHLIMAAN | Näytönpaikka 1.-28.9.2014

Leena Sipilä - Tahdon... JUHLIMAAN

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 1.-28.9.2014

Ensimmäinen yksityisnäyttely kotikaupungissa. Yhteistyön voimaa. Luovia kokeiluja ja ekologisia tuloksia.

Keskisuomalaisten muotoilun ja taidekäsityöntekijöiden yhdistys Materia ry yhdistää ja verkottaa eri alojen toimijoita sekä synnyttää yhteistyön avulla näyttelyitä, joista tämä huovuttaja Leena Sipilän näyttely on esimerkki. Sipilä on toiminut yrittäjänä Papiina Oy:ssä 16 vuotta ja alan opettajana 30 vuotta. Osallistumista näyttelyihin hän pitää erittäin tarpeellisena. Näyttelyt ovat parasta mahdollista tuotekehitystyötä: uniikit näyttelytyöt toimivat sellaisenaan ja niistä kehittyä tuotantoon tuotesarjoja.

Näyttelyn pääosassa on hääpukukokonaisuus, jolla Sipilä osallistui alkukesästä kutsunäyttelyyn Loviisassa. Leena Sipilä leikittelee hääasuilla, pienet peilit ja kilisevät kulkuset karkottavat nuoren morsiamen elämästä ”Pahan”. Hääasuissa on sulassa sovussa ohutta, hienoa silkkiä, hienoa merinovillaa ja kierrätysmateriaalia. Tekijää kiinnostaa tuleva, miten käy tekstiilijätteen uuden tekstiilidirektiivin myötä. Morsiamen kesäkeepissä Sipilä on käyttänyt 50-luvun valoverhoa ja lopputulos on kiehtova. Kierrätyksen hienous on hänen mielestä siinä, että tuotteesta ei heti selviä, mistä materiaalista tai miten se on tehty.

Hääpukujen ja juhla-asujen materiaalit ovat silkkiä, pellavaa ja puuvillaa, joissa on huovutetut kuviot ja pinnasta kohoavat nystyrät. Väritys on valkoista, mustaa ja punaista - Leena Sipilän lempivärit. Puvut valmistui yhteistyössä Papiinassa yhtiökumppani Piia Kolhon kanssa. Näyttelyn kuvissa, koruissa ja asusteissa tekijä leikittelee kierrätysmateriaalilla. Vanha matkahuopa loistaa huopakukkinna, tuotannon leikkuujätteet helminauhana ja vanha liina kuvan kehyksenä.

Syksyä ja tulevaa talvea enteilee näyttelyn takki, joka on huovutettu Wensleydale-villasta. Takki näyttää turkilta Wensleydale-villan armottoman kiharuuden takia. Takin huovutus oli kokemus suomaalaiselle huovuttajalle, joka vannoo suomenlampaan ja merinon villan puolesta. Huopatuotteet paranevat, kun uskalletaan kokeilla uusia villalaatuja. Postin tuomat ”kakkakikkarat” oli pakko huovuttaa heti, kertoo Leena Sipilä ja sanoo tottuneensa ”salonkikelpoiseen villaan” ilman hajuja ja kikkaroita. Ekoturkki on sisältä miellyttävän pehmeää luonnonsilkkiä ja pinta on turkismaista huopaa. Valmis huopa oli vaivan arvoinen, se näyttää turkikselta, mutta on elävän lampaan luovuttamaa villaa! Mikä parasta: kun ilmasto lämpenee ja talvisateet lisääntyvät, ei tämä turkki sateessa vaurioidu, koska sen valmistuksessa on käytetty vettä. Lisäksi villa ja huopa voi imeä itseensä 30 % painostaan vettä, tuntumatta märältä ja kylmältä.

Sisustusarkkitehti Simo Heikkilä on suunnitellut näyttelyn esillepanon.

Lisätietoja

Leena Sipilä
leena.sipila (at) papiina.com
040-7763898

Tiina'smoko Home

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 5.-31.8.2014

Vuosittain asuntomessuilla esitellään kodin utopioita: paljon neliöitä vaaka- ja pystysuuntaan, valtavan kokoisia ikkunoita, yhtenäistä valkoista avaraa tilaa sisustettuna valkoisella. Alun perin asuntomessujen idea lienee ollut esitellä talotekniikan uutuuksia. Varmaan niitäkin esitellään, mutta sisustuslehdet esittelevät vain somia asetelmia lipastojen päällä ja hienoja kattauksia. Kuka pystyy hahmottamaan tämän kerman alta, miten asunto toimii lokakuussa, kun koirien kanssa tullaan metsälenkiltä tai mies purkaa hirvenmetsästysvarusteensa olohuoneen lattialle tai vaimolla on ruostevärjäysprojekti meneillään? Tai miten löytyy yksityisyyttä kaikille, kun sukulaisperhevierailun aikana lapset kavereineen haluavat katsella kotisohvalta lempileffojaan sipsien ja limsojen kanssa.

Sisustuslehtien artikkeleissa esitellään kuukausittain nuoren lapsiperheen koti. Perhe etsi pitkään sopivaa asuntoa remontoitavaksi. Vihdoin se löytyy ja he näkevät heti, että tässä asunnossa on hyvä pohja. Sitten remontoidaan pari kuukautta sukulaisten voimin, kaadetaan seiniä, tilataan designtapetit ja -vesihanat. Värejä käytetään hillitysti, koska perheen äiti toimii työkseen värien kanssa. Keittiön kaikki kaapit eliminoidaan, vaikka perhe rakastaa ruoanlaittoa ystävien kanssa ja nauttii viini-illallisten järjestämisestä. Jokaisen esineen muotoilija on tiedossa ja perheellä on paljon taiteilijaystäviä, joiden taidetta on esillä tauluina ja veistoksina ja muutama on tuotu häämatkalta Bangkokista.

Mihin on piilotettu remonttityökalut, tapetintähteet, kuluneet ruoanlaittovälineet, likaiset ja puhtaat pyykit, harrastusvälineet, lasten lelut, kuihtuneet kukat, luetut ja lukemattomat lehdet, mainokset ja kirjat. Mitä sellaisessa kodissa tehdään?

Tiina'smoko Home -näyttely parodioi valkoisia asuntomessukoteja ja sisustuslehtien tapaa esitellä niitä. Tässä kodissa kaikki on värikästä ja kymmeneen neliöön on mahdutettu eteinen, makuuhuone, olohuone ja keittiö. Asunnon pohja on epäkäytännöllinen käytävä. Asukas on halunnut vielä rakentaa väliseiniä eri tilojen välille, jottei jo eteisestä näy keittiön tiskaamattomat astiat.

Pienen eteiseen on mahdutettu bambuhirvensarvinaulakko laukuille ja avaimille sekä pieni jakkara kenkien jalkaanlaittoa varten. Makuuhuoneeseen mahtuu juuri ja juuri sänky, yöpöytä ja lipasto linavaatteille sekä tuoli sängynpäähän päiväpeitettä varten. Olohuone kylpee iltapäivisin auringonvalossa. Rottinkituolissa on mukava uppoutua romaaniin ja lipastot piilottavat kaiken tarpeellisen. Keittiön seinällä on naulakko kaikille tarpeellisille työvälineille.

- Vaikka tuntuukin, että ruoanlaittotaitoni ovat ruostuneet, koska ei sitä yksinään tule mitään laitettua, tuumaa asukas ja jatkaa, tykkään kyllä leikkiä ruoalla. Nytkin minun oli tarkoitus tehdä teille kahdeksan munan kakku, mutta sitten unohduin maalaamaan munia ja leipominen jäi.

Valo on asukkaalle tärkeää. Hän polttaa paljon kynttilöitä ja lueskelee päivänvalossa, sähkövalossa ja kynttilän valossa. Sitä asukas harmittelee, ettei perhe suostunut muuttamaan tänne. Perheen muut jäsenet sanoivat, että kuka nyt akvaariossa haluaa asua ja kuka nuo ikkunatkin pesee.

- Se hyvä puoli tässä on etten juuri ehdi olla täällä, koska teen montaa työtä, jotta saan maksettua asumiskustannukset, toteaa asukas.

PS. Tiinasmoko on Raija Mannisen yritys, joka yhdistelee kierrätystä ja värikkyyttä sisustamisessa ja pukeutumisessa. Kaikki näyttelyn esineet on itse tuunattuja ja ne ovat myytävänä.

[Lue pdf-artikkeli](#)

Lisätietoja

Raija Manninen
raija.manninen(at)jkl.fi
040 502 2887
www.facebook.com/tiinasmoko

Teos ja kuva (rajattu): Minna Koskinen: Maanviljelijän tytär -teossarja, Tietyöt.

Jälkikierre - kierrätyspunontanäyttely

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 30.9.-26.10.2014

Kierrätyspunontanäyttelyssä neljä naista on kietonut osaamisensa yhdeksi näyttelyko-konaisuudeksi. Yhteistä tekijöille on kierrätysmateriaalien luova käyttö. Jälkikierre-näyttelyn teoksissa on käytetty mm. vanhoja maataloustyökaluja, joita lapsuudessamme vielä käytettiin leivän hankintaan, nyt leipä tulee muovipussissa kaupasta kotiin. Arjen arkeologisia löytöjä ovat myös puretut sähköjohdot, pyörän sisäkumit, räsy, kirjanselkämykset, mummon keräämät napit ja diakuvat.

Anelma Savolainen Pöljältä, Anna-Maria Väätäinen Sonkajärveltä ja Minna Koskinen Kuopiosta ovat punoneet yhdessä jo parikymmentä vuotta, uutena punontaympyrään on tullut jyväskyläläinen Raija Manninen. Yhteistä tekijöille on halu nostaa käytetyn, hylätyn tai ylimääräisen materiaalin hyödyntäminen uudelle tasolle.

Punominen tapahtuu yhdessä ja erikseen ja tavoitteenamme on myös ajatusten, materiaalien ja tekniikoiden kierrättäminen. Ei välttämättä tullaksemme yhdeksi vaan kirkastaaksemme jokaisen omaa tyyliä ja oppien toinen toisiltamme.

Olemme keskenämme hyvin erilaisia punoja ja käytämme kierrätysmateriaaleja hyvin erilaisista lähtökohdista. Anelma ja Anna-Maria tarkastelevat materiaaleja eri punonta-tekniikoista lähtien, Minnalla on tekstiilitaiteilijan ote materiaaleihin ja Raijalle käytetty materiaali sinänsä on teosten lähtökohta. Yhdessä punominen vaatii toisten tekemisiin keskittymistä, jakamista sekä itsensä ja toisten kuuntelemista ja arvostamista.

Jälkikierre on osa näyttelyiden ketjua, joka alkoi Alkukierre-ikkunanäyttelyllä Kuopiossa 3.7.-10.8.2014 ja jatkui Kierre-näyttelyllä Siilinjärvellä 10.7.-10.8. 2014. Jyväskylän jälkeen tähyämme SPIRAL-näyttelyllä Espanjaan.

Kuvia Jälkikierre-näyttelyn teoksista löytyy täältä, kuvat ovat tekijöiden ottamia:

<https://www.dropbox.com/sh/9e9npezm8wnhs6b/AAAEre-9axqtWvPgqVHXD54Ca?dl=0>

Lisätietoja

Näytteilleasettajat

Tekstiilitaiteilija Minna Koskinen, Kuopio, 050 384 6633 minna.koskinen(at)iki.fi

Kierrätysintoilija Raija Manninen, Jyväskylä, 040 502 2887 raija.manninen(at)jkl.fi,
www.facebook.com/Tiinasmoko

Punoja Anelma Savolainen, Pöljä, 040 563 8003 kvahs(at)dnainternet.net, www.anelma.fi

Punoja Anna-Maria Väätäinen, Sonkajärvi, 050 410 0459 anna-maria.vaatainen(at)meili.fi,
www.tuhatpaju.blogspot.fi

ERÄÄNÄ ILTANA, GALINA ARPPE | Näytönpaikka 28.10.-23.11.2014

Eräänä iltana Galina Arppe

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 28.10. - 23.11.2014

Eräänä iltana kaikki on mahdollista. Silloin ilmassa on hivenen taikuutta. Lumihiihtaleet putoilevat maahan. Kuu loistaa taivaalla. Hetken on aivan hiljaista, voi aistia kuinka talvi tekee tuloaan. Se hiipii hitaasti harjujen ja mäkien takaa, pysähtyy ja maisema muuttuu valkoiseksi. Lumihiihtaleista muodostuu kinoksia, niistä kasvaa ihmisiä ja kaupunkoja. Talvi on toisenlaista todellisuutta, se on unelmia ja salaisuuksia. Jotakin, jota voi kokea vain hiljaisina pakkasiltoina, jolloin miljoonat tähdet loistavat kaikkialla.

Minun kaupunkini rakentuu ihmisistä ja tarinoista. Se kasvaa jostakin pienestä ja hiljaisesta. Se on täynnä lämpöä ja talven viimaa. Olen rakentanut näyttelyni kuudesta hetkestä, jotka tapahtuvat eräänä iltana. Sinä iltana tähdet loistavat kirkkaammin kuin koskaan ja pakkasen kiristyy, mutta meitä ympäröi lämpö. Se kietoutuu ympärillemme, kaikki pysähtyy. Hetken tiedämme, mitä on olla talvi.

Näyttelyni kuvaa talven ihmisiä, tunteita ja ajatuksia. Olen pyrkinyt löytämään yksinkertaisuudesta jotakin, jota ei voi sanoin kuvata. Näyttelyn materiaaleina olen käyttänyt mustaa ja valkoista suomenlampaan villaa. Näin olen saanut rakennettua harmonisen ja tasapainoisen vuoropuhelun huovutettujen elementtien välille. Muotoilun keinoin eteemme avautuu maisema, joka kertoo tarinoita talvesta ja ihmisistä. Hetken voimme olla jotakin muuta kuin olemme. Hetken kaikki on mahdollista, sillä on ilta ja kuutamo loistaa. On eräänä iltana.

Lisätietoja

Galina Arppe
Kuvataiteilija
galina.arppe(at)gmail.com
www.galinaarppe.blogspot.fi

Kisällipaja

Käsityöpaja Kisällin ja taidemaalari Tiina Lammisen kanavatöitä

Suomen käsityön museon Näytönpaikassa 25.11.2014-4.1.2015

Osana kehitysvammaisten viikon 2014 tapahtumia avataan Suomen käsityön museon Näytönpaikassa Käsityöpaja Kisällin ja taidemaalari Tiina Lammisen yhteisen projektin tuloksena syntynyt kanavatyönäyttely.

Näyttelyn kanavatyöt ovat taidemaalari Tiina Lammisen ja Kisällin käsityöläisten yhteistyön tulosta. Kisällin käsityöläiset ovat kehitysvammaisia. Työnjako oli selkeä: taiteilija hahmotteli kanavatyön alkuperäisen idean ja käsityöläiset valmistivat teokset. Kisällin käsityöläiset opettelivat uusia taitoja, joiden avulla he valmistivat teoksensa. Nyt ne ovat kaikkien ihailtavana Näytönpaikan ikkunanäyttelyssä.

Kankaalle kirjomisen historia on pitkä. Perinteen juuret ovat Kaukoidässä ja Egyptissä. Kanavakirjontaa harjoitellaan koulussa ja myös taiteilijat kirjoavat. Suomessa on monia nykytaiteilijoita, jotka käyttävät kirjonnin eri tekniikoita teoksissaan. Näyttelyn kanavatyöt ovat värikkäitä, mutta niiden malleina on käytetty mustavalkoisia käsitöitä. Ne ovat siluettikuvia romanttisista tapahtumista, joissa rakastunut pariskunta kohtaa. Nyt kuvista on tehty monivärisiä. Kuvien värialueet ovat joko vihreitä tai punaisia.

Yhteistyöprojektista kertovaa selkokielistä Kanavatyö-kirjaa voi ostaa myöhemmin museolta, koska avajaisiin se ei ehtinyt valmistua. Kirjan ovat toimittaneet Kisällin toimitusjohtaja Mauri Pajunen ja Tiina Lamminen.

Lisätietoja

Tiina Lamminen
tiina.lamminen@tiinalamminen.fi
puh 050 364 6674

Mauri Pajunen
mauri.pajunen@harjulanmaki.fi
puh 040 830 6742

Käsityöpaja Kisälli
Liukkaankuja 1, 03400 Vihti
puh 040 830 6742
<http://www.kisallipaja.fi>

Jaana Peltola, amanuenssi, Suomen käsityön museo
puh. (014) 26 64377
jaana.peltola@jkl.fi